Lietas arhīva Nr. K73-0094-23/7
ECLI:LV:ZRT:2023:1116.11221013020.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā 2023. gada 16. novembrī

Zemgales rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja I. Kniploka,
piedaloties prokuroram A. Bašukam,
aizstāvim I. Brodiņam,
iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā
/pers. D/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 312. panta otrajā daļā.

Aprakstošā daļa

Novērtējusi iztiesāšanā pārbaudītos pierādījumus, tiesa

konstatēja

apsūdzētais /pers. D/ izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas.

Noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos:

2020. gada 11. janvārī ap plkst. 13.58 /pers. D/, būdams agrāk sodīts ar Jelgavas prokuratūras prokurora 2018. gada 21. septembra priekšrakstu par sodu, papildsoda – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanas izciešanas laikā, vadīja automašīnu */TL marka D/*, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, /adrese A/ pusi, iebraucot dzīvojamās mājas /adrese A/ pagalmā, tādējādi izvairoties no tiesību ierobežošanas soda izciešanas.

Ar savām darbībām apsūdzētais /pers. D/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 312. panta otrajā daļā.

Motīvu daļa

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. D/ savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā neatzina un izmantoja savas tiesības neliecināt.

Būdams nopratināts pirmstiesas kriminālprocesā kā aizdomās turētais /pers. D/ liecināja, ka automašīna */TL marka D/*, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, līdz 2020. gada janvārim tika izmantota darba vajadzībām. To vienmēr ir vadījis kāds viņa paziņa, kuram ir vadītāja apliecība. Pats automašīnu nav vadījis no 2018. gada 15. septembra. Kaut kad janvārī, kad viņam bija šoferis kura vārdu un uzvārdu nezin, jo to bijis daudz, sazinājās ar /pers. F/ un aizbrauca pie viņas pēc bērnu gultiņas. Viņam bija šoferis un pats bija pasažieris. Policijas uzrādītajā videoierakstā pie automašīnas */TL marka D/* atpazīst sevi, bet viņam bija šoferis kurš neizkāpa no automašīnas. Zina, ka viņam ir liegums vadīt transportlīdzekļus un šo liegumu ievēro un nepārkāpj, tādēļ par notikušo savu vainu neatzīst. Protokolam pašrocīgi pierakstīts, ka šoferus kuri viņu ir veduši nosaukt un iesaistīt nevēlas, jo nesaskata vajadzību viņus iesaistīt savas ģimenes problēmu risināšanā (lietas 18. lapa).

Apsūdzētā /pers. D/ vaina inkriminētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pierādīta ar liecinieku un daļēji paša apsūdzētā liecībām, visiem tiesas izmeklēšanā pārbaudītiem pierādījumiem to kopumā un savstarpējā saistībā.

No /pers. F/ iesnieguma redzams, ka pārbaudot viņas īpašumā /adrese A/ uzstādītās videonovērošanas kameras ierakstus secināts, ka 2020. gada 11. janvārī /pers. D/, vadot UAB */Nosaukums A/* transportlīdzekli */TL marka D/*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, iebrauca viņas īpašuma teritorijā un pēc 20 minūtēm izbrauca no tās (lietas 2. lapa).

Ceļu satiksmes drošības direkcijas informatīvās sistēmas izdruka satur informāciju par automašīnu */TL marka D/*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ (lietas 3. lapa).

Informācijas centra izdrukā no notikumu žurnāla redzams, ka no 2019. gada decembra līdz 2020. gada janvārim fiksēti notikumi, kuros savstarpēji iesaistīti /pers. D/ un /pers. F/ (lietas 5.-7. lapa).

Apskatot videoierakstu no USB atmiņas kartes, redzams, ka videoierakstā 11.01.2020. no plkst. 14:57:26-14:58:38 redzams mājas pagalms, kurā atrodas tumšas krāsas automašīna */TL marka/*, kurai blakus ir novietota gaišas krāsas gulta. Plkst. 14:58:38-14:58:51 videoierakstā redzams, ka no labās puses brauc baltas krāsas kravas transporta furgona automašīna, ar dažādiem zilas krāsas uzrakstiem. Vizuāli izskatās, ka mašīnā sēž tikai autovadītājs. Automašīna atpakaļgaitā iebrauc mājas pagalmā. Plkst. 14:59:19 no automašīnas vadītāja puses nāk vīrietis, turot ar labo roku pie auss mobilo telefonu. Pēc kā plkst. 14:59:23 iepriekš minētais vīrietis pieiet pie automašīnas aizmugures un ar kreiso roku atver kravas transporta furgona aizmugurējās durvis. Plkst. 14:59:47 no mājas iznāk sieviete ar mazu suni. Iepriekš minētais vīrietis paņem pagalmā novietoto gultu un nes to uz automašīnu. Vienlaicīgi abas personas sarunājas. Plkst. 15:00:28 vīrietis paņemto gultu ievieto automašīnas kravas furgona aizmugurē un aizver durvis. Abas personas sarunājas līdz plkst. 15:07:00, pēc tam vīrietis dodas uz automašīnas kreiso pusi un plkst. 15:07:14 automašīna izbrauc no mājas pagalma, nogriežoties pa labi, virzienā no kura atbrauca. Videoieraksts ierakstīts DVD+R diskā (lietas 12., 13. lapa).

Ar 2020. gada 18. februāra lēmumu nolemts atzīt par aizdomās turēto /pers. D/ noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 312. panta otrajā daļā (lietas 16. lapa).

No 2020. gada 19. marta protokola par uzrādīšanu atpazīšanai redzams, ka /pers. G/ pēc fotogrāfijas atpazīst /pers. D/ kā personu par kuru liecināja. Atpazīst pēc sejas vaibstiem un vizuālā ārējā izskata, jo šī persona ir labi zināma (lietas 23., 24. lapa).

No pieprasījuma elektronisko sakaru komersantam, kurš sniedz publiskā mobilā telefonu tīkla pakalpojumus, izsniegt saglabājamos datus redzams, ka pieprasīts SIA */Nosaukums B/* sniegt saglabājamos datus par tālruņa numuru /numurs/laika posmā no 2020. gada 10. janvāra plkst. 00:00:00 līdz 2020. gada 11. janvāra plkst. 23:59:59 (lietas 25. lapa).

No SIA */Nosaukums B/* sniegtās atbildes un savienojumu izdrukas redzams, ka no 2012. gada 10. novembra Nr. /numurs/ir SIA */Nosaukums B/* reģistrētais pakalpojumu lietotājs - /pers. D/. No 2020. gada 10. janvāra līdz 2020. gada 11. janvārim numuram /numurs/bijuši četri izejošie zvani uz /pers. F/ telefona numuru (lietas 26.-27. lapa).

No DVD-R diska apskates protokola redzams, ka apskatot datu bāzes esor.vp.gov.lv pieprasījumus (180018 iesniegtās atbildes pievienotie faili), EXCEL tabulā redzams, ka no izsaucēja /pers. D/ tālruņa numura /numurs/laika periodā no 2020. gada 10. janvāra līdz 2020. gada 12. janvārim veikti

četri zvani uz /pers. F/ tālruņa numuru, tajā skaitā, 2020. gada 11. janvārī plkst. 13:59:02 un zvana ilgums bija 159 sekundes (lietas 28., 29., 71., 72.-90. lapa).

No Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Jelgavas iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektores /pers. A/ ziņojuma redzams, ka konstatēts, k a /pers. D/ 2020. gada 11. janvārī īsi pirms fakta par ko tika uzsākts kriminālprocess veica zvanus /pers. I/ un /pers. J/, kuri paskaidroja, ka 2020. gada 11. janvārī kā šoferi nav veduši /pers. D/. Informācija par citu personu, kura varēja būt /pers. D/ kā šoferis 2020. gada 11. janvāra braucienā uz /adrese A/, netika iegūta (lietas 30. lapa).

No Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Jelgavas iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektores /pers. A/ ziņojuma redzams, ka 2020. gada 27. martā no liecinieka /pers. K/ papildus noskaidrots, ka firmā UAB */Nosaukums A/* no 2019. gada 21. decembra līdz 1. martam darbā nebija pieņemta neviena cita persona, kas pildītu /pers. K/ darba funkcijas. Par /pers. D/ paskaidroja, ka uzņēmums nekontrolēja uz kurieni dodas /pers. D/, jo viņu kā mehāniķi varēja izsaukt uz jebkuru adresi un kā viņš līdz tai tika, vai pats vai ar šoferi, to zinot tikai pats /pers. D/, kuram darba vajadzību veikšanai ir uzticēta automašīna */TL marka D/*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, kura visu laiku atradās pie viņa dzīvesvietā /apdzīvotas vietas nosaukums/. Starp darba devēju un /pers. D/ netika atrunāts par automašīnas izmantošanu ārpus darba laika (lietas 32. lapa).

Liecinieces/pers. F/ savas pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības (lietas 9.-10. lapa) uzturēja par to, ka 2020. gada 11. janvārī ap plkst. 14.00 viņas bijušais dzīvesbiedrs piezvanīja un izteica vēlmi atbraukt pēc bērnu gultiņas. Gultiņa atradās viņas mājas pagalmā. Kad /pers. D/piezvanīja un pateica, ka ir atbraucis, tad viņa izgāja mājas pagalmā. /pers. D/pagalmā bija apmēram 20 minūtes. Redzēja, ka /pers. D/ devās automašīnas */TL marka D/*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, šofera puses virzienā. Apskatot videonovērošanas kameras ierakstu no kameras, kura ir izvietota ar skatu pret pagalmu un /Nosaukums L/ielu, lai nodrošinātu sava īpašuma drošību, bija redzams, ka /pers. D/ar automašīnu */TL marka D/* brauca virzienā no /adrese A/, iebraucot atpakaļgaitā mājas pagalmā. Pēc tam notika gultiņas iekraušana automašīnā un saruna starp viņu un /pers. D/, pēc kā /pers. D/ devās uz automašīnu un aizbrauca prom, pats pie stūres. Pagalmā /pers. D/ iebrauca plkst. 14:58:51 un izbrauca plkst. 15:07:12, aizbrauca atpakaļ virzienā uz /Nosaukums U/ielu, /apdzīvotas vietas nosaukums/. Uzrakstīja iesniegumu, jo /pers. D/ pārvietojas ar automašīnu, pats to vada, lieguma laikā, pārkāpjot likumu.

Papildus tiesai liecināja, ka 2020. gada 11. janvārī, tā bija sestdiena, ap plkst.12.00 ar mašīnu pabrauca garām /pers. D/remontdarbnīcai, un redzēja, ka viņš tur atrodas. /pers. D/redzēja, ka viņa brauc garām un piezvanīja ar jautājumu, vai var atbraukt pēc bērnu gultas. Viņa teica, lai brauc. Pēc tam viņš zvanīja, kad jau bija iebraucis pagalmā. Laiku, kad ieradās /pers. D/nofiksēja ar videonovērošanas kameru, jo tajā ir uzstādīts laiks, ir ieraksts. Ierakstu iesniedza policijai, ar šo ierakstu un iesniegumu vērsās policijā. Liecību rakstīja pēc kameras ieraksta. Neskatījās un nepētīja telefonā cikos /pers. D/bija zvanījis. Video ieraksta laikam jābūt tādam pašam kā laikam telefona izdrukā, tikai stundu atpakaļ. Automašīnā, ar kuru atbrauca /pers. D/, nekādu kustību nejuta. Apskatot video ierakstu redzēja, ka /pers. D/atbrauca viens pats. Nekādas izmaiņas video ierakstā nav veikusi, neko nav kombinējusi.

Videoierakstā var redzēt, ka /pers. D/pārvietojās uz automašīnas kreiso pusi, šofera pusi un labi atceras, ka šim busam sānu durvis kreisajā pusē kravas nodalījumā nav, ir tikai labajā pusē. Arī iepriekš ir redzējusi, ka /pers. D/ pārvietojas ar šo pašu busu, braucis viņai pretī.

2019. gadā policijas materiālos ieraudzīja, ka /pers. D/ autovadītāja apliecība nav jau no 2018. gada jūlija. Uzreiz pēc notikuma nerakstīja iesniegumu, jo kādu laiku domāja par to, ko darīt, pieņēma lēmumu rakstīt iesniegumu, jo cilvēks pārkāpj likumu, kā arī domājot par savu bērnu un apkārtējo cilvēku drošību.

Norādīja, ka videonovērošanas kameras uzstādīja speciālists. Videonovērošanas kamerā ir redzams /Nosaukums L/ielas iebraucamais ceļa posms viņas mājas pagalmā un ir uzstādīta informatīvā zīme *Privātīpašums. Uzmanību, tiek veikta video novērošana.*

Kopumā uzstādītas ir piecas videonovērošanas kameras, četras pie mājas un viena pie saimniecības ēkas. Četras uzstādīja uzreiz, bet piekto vēlāk, jo to bija nepieciešams pievienot savādāk. Kriminālprocesam iesniegtais ieraksts ir no pie mājas uzstādītās videonovērošanas kameras. Ir iekārta, kur saglabājas videonovērošanas kameru ieraksti. No video ieraksta izgrieza konkrēto brīdi un nodeva to policijai. Lielu, dienas vai nedēļas garu ierakstu, iesniegt nevarēja. Ierakstu apskatījās kopā ar māsas vīru un to izgrieza. Ieraksti saglabājas vienu mēnesi. Pirmās kameras uzstādīja siltā laikā, uz tām uzstādīja vasaras laiku. Pulksteņa laiks no vasaras laika uz ziemas laiku bija jāpārgriež manuāli, ko neizdarīja. Laika posms, starp četru kameru un piektās kameras uzstādīšanas, nebija tik liels, kā norādījis /pers. V/, laika posms bija daudz īsāks.

Lieciniece/pers. G/ savas pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības (lietas 22. lapa) uzturēja par to, ka 2020. gada 11. janvārī, sestdienā, atradās savā dzīvesvietā, mājas 2. stāvā, istabā, kuras logi ir vērsti uz /pers. F/ mājas pusi. Redzēja, ka kaimiņu mājas pagalmā atpakalgaitā iebrauc baltas krāsas busiņš */TL marka D/*, kuram pie stūres bija /pers. F/bijušais dzīvesbiedrs /pers. D/. /pers. D/izkāpa no automašīnas vadītāja puses. Redzēja, ka mājas pagalmā atrodas /pers. F/, starp viņiem bija saruna. Vēlāk no virtuves loga redzēja, ka /pers. D/ iekāpj autovadītāja pusē pie stūres un aizbrauc /Nosaukums U/ielas virzienā. Pēc pāris dienām satika /pers. F/un jautāja: "Ko tad /pers. D/tik brīvi pārvietojas pa viņas īpašumu?" Uz ko /pers. F/ īsti neko neatbildēja. Jautāja, jo visi vai lielākā /apdzīvotas vietas nosaukums/daļa zina, ka /pers. D/ nav vadītāja apliecības, tāpēc bija izbrīnīta par redzēto drosmi. To vai automašīnā, uz /pers. D/ atbraukšanas brīdi /adrese A/, pagalmā, bija pasažieris vai nē, neredzēja, bet to, ka viņš bija automašīnas šoferis tajā brīdī, redzēja.

Papildus tiesai liecināja, ka kopš 2016. gada ir /pers. F/ kaimiņiene, attiecības ir draudzīgas, pazīst viņu no bērnības. 2020. gada 11. janvārī, varētu būt no plkst. 12.00-15.00, precīzi neatceras, kad kaimiņu mājas pagalmā iebrauca automašīna un no tās autovadītāja puses, no kreisās puses, izkāpa /pers. D/. Atpakaļ /pers. D/ iekāpa tajā pašā automašīnas pusē, no kuras izkāpa, un uzreiz aizbrauca no pagalma, nogriežoties pa labi. Aizbraucot pie stūres transportlīdzeklim bija pats /pers. D/. Video ierakstus nav skatījusies.

Liecinieks/pers. K/ tiesai liecināja, ka /pers. D/ pieņēma darbā uzņēmumā UAB */Nosaukums A/* par mehāniķi, iedeva darba busu un instrumentus. Kad /pers. D/ pieņēma darbā, viņam transportlīdzekļa vadītāja tiesības droši vien bija, bet to nepārbaudīja. Tajā brīdī, kad uzzināja, ka viņam tiesības ir atņemtas, /pers. D/ teica, ka šo jautājumu sakārtos un darbi neapstāsies. Interesēja tikai tas, lai /pers. D/ savlaicīgi izpilda savu darbu, kā viņš tiek līdz darba vietai vai, kas viņu ved, tas neinteresēja. Ikdienā automašīna bija uzticēta /pers. D/, viņš arī ar to brauca. Ir personīgi redzējis, ka /pers. D/ ir braucis ar šo automašīnu, redzējis, ka viņš brauc pie stūres. Pieņem, ka, laikā kad transportlīdzekļa vadītāja tiesības /pers. D/ bija atņemtas, viņš nebrauca bez tiesībām, bet pats nav redzējis, ka /pers. D/ brauktu vai kāds viņu vestu. Kad uz lauka nogādāja detaļas, ir redzējis, ka kopā ar /pers. D/ ir vēl kāda persona, bet nevar pateikt vai viņš viņu veda. Kad darba attiecības beidzās, busu atņēma. Vai 2020. gada 11. janvārī /pers. D/ bija šoferis, to nezin. Autovadītāja durvis, skatoties no šofera pozīcijas, busam atrodas kreisajā pusē.

Lieciniece/pers. T/ tiesas sēdē liecināja, ka strādā degvielas uzpildes stacijā */Nosaukums G/*, benzīntankā un pretī viņas darba vietai ir /pers. D/ darba vieta. Pazīst viņu jau no bērnības. Zina, ka /pers. D/ bija atņemtas transportlīdzekļu vadītāja tiesības un viņš kādu laiku ar automašīnu nebraukāja. Parasti kāds viņu veda. Konkrēti nevienu nevar nosaukt, no ciemata daudzi viņu veda un /pers. D/ sēdēja blakus. Zina, ka /pers. D/ ir sliktas attiecības ar /pers. F/. To, ka 2020. gada 11. janvārī pa dienu /pers. D/ nekur nebrauca apgalvot nevar, visu laiku viņu nenovēroja, kā arī viņu redzēt varēja tikai laikā, kad bija viņas maiņa darbā un viņš iebrauca teritorijā vai izbrauca no savas darba vietas. Ko viņš darīja pārējā laikā, to nezin. To, vai viņa strādāja 2020. gada 11. janvārī un, vai /pers. D/ iebrauca degvielas uzpildes stacijas teritorjā vai brauca pa ceļu, to pateikt nevar.

Liecinieks/pers. V/ tiesas sēdē liecināja, ka pirms vairākiem gadiem uzstādīja videonovērošanas kameras /pers. F/ īpašumā. Īpašumā bija vairākas

reizes. No sākuma gada beigās uz dzīvojamās mājas uzstādīja četras kameras, iespējams divās dienās. Vēlāk pavasarī vai vasaras sākumā uzstādīja divas kameras uz saimniecības ēkas. Kopā uzstādīja piecas vai sešas viena tipa videonovērošanas kameras. Uzstādīšanas brīdī tika uzlikts konkrētā brīža datums un tekošais laiks, vasaras laiks. 2020. gada 11. janvārī laiks atšķirtos par vienu stundu, vajadzētu būt ziemas laikam. Videonovērošanas kamerai nebija ieslēgta funkcija, lai automātiski pārslēgtos no vasaras laika uz ziemas laiku, bet īpašniekam tas tika paskaidrots. Pats periodiski uzstāda videonovērošanas kameras un ir apsardzes sistēmu uzstādīšanas atļauja, kas tiek dota uz gadu un pēc tam tiek pagarināta. Uz videonovērošanas kameru uzstādīšanas brīdi viņam uzstādīšanas atļauja nebija. Pateica īpašniecei, ka ir jāuzstāda informatīva zīme par videonovērošanu. Videonovērošanas kamerās ieraksts tiek veikts pēc kustības un ieraksts var saglabāties apmēram mēnesi, pēc tam nāk klāt jaunie ieraksti un vecie automātiski dzēšas.

Lieciniece /pers. A/ tiesas sēdē liecināja, ka kriminālprocesā veica izmeklēšanas darbības, nopratināja lieciniekus, /pers. D/ darba devēju. Iespējamie /pers. D/ šoferi netika noskaidroti. Iegūtā informācija ir atspoguļota ziņojumu veidā. Videonovērošanas kameras ierakstu noskatījās vairākas reizes. Pasažieris automašīnā nebija. Automašīnā atradās tikai viena persona, tas bija automašīnas vadītājs. To vai tā ir daļa no video ieraksta vai pilns video ieraksts, to nezin.

Liecinieks/pers. B/ tiesas sēdē liecināja, ka ar /pers. D/ ir draudzīgas attiecības. /pers. D/ daudzas reizes ir palīdzējis labot traktorus /adrese E/. Ir vadājis /pers. D/ ar automašīnu. Tas bija 2020. gada beigās, oktobrī. Brauca pēc /pers. D/ un veda pie sevis labot traktorus un pēc tam veda atpakaļ. Maršruts bija /apdzīvotu vietu nosaukumi/. Ar automašīnu */TL marka D/* nav braucis. /pers. D/ ar automašīnu pie bērnu mātes nav vedis. Nav redzējis, ka kāds cits šoferis vadātu /pers. D/. Nav redzējis, ka /pers. D/ vadītu transportlīdzekli transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanas laikā. Neatceras vai 2020. gada 11. janvārī /pers. D/ bija viņa saimniecībā.

Krimināllikuma 1. panta pirmajā daļā noteikts, ka pie krimināltbildības saucama un sodāma persona, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, tas ir, kura ar nodomu (tīši) vai aiz neuzmanības izdarījusi Krimināllikumā paredzētu nodarījumu, kam ir visas noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmes.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 124. panta otrajai daļai kriminālprocesā pierādāma noziedzīga nodarījuma sastāva esamība vai neesamība, kā arī citi Krimināllikumā un šajā likumā paredzētie apstākļi, kuriem ir nozīme konkrēto krimināltiesisko attiecību taisnīgā noregulējumā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 127. panta pirmo daļu, pierādījumi kriminālprocesā ir jebkuras likumā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus kriminālprocesā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto pierādīšanas priekšmetā ietilpstošo apstākļu esamības vai neesamības pamatošanai. Minētā likuma un panta otrajā daļā noteikts, ka kriminālprocesā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem.

Tiesa uzskata, ka iepriekš minētie un tiesas izmeklēšanā pārbaudītie pierādījumi ir ticami, savstarpēji saistīti, nav pretrunīgi un pilnībā pierāda apsūdzētā vainu inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā. Tiesa minētajos pierādījumos nesaskata pretrunas vai nepilnības, kas varētu būt par pamatu šo pierādījumu ticamības apšaubīšanai. Tāpat nav konstatēti kādi citi apstākļi, kas varētu būt par iemeslu minēto pierādījumu ticamības apšaubīšanai.

Vērtējot liecinieku liecības, tiesai nav pamata apšaubīt liecinieku /pers. F/, /pers. G/ un /pers. A/ liecību patiesumu, jo tās ir konsekventas, un apstiprinās ar pārējiem iztiesāšanā pārbaudītajiem objektīvajiem pierādījumiem. Tiesa ņem vērā liecinieces /pers. F/ un apsūdzētā /pers. D/ savstarpējās sliktās attiecības noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī.

Vērtējot liecinieka /pers. V/ liecības daļā par to, ka sākotnēji gada beigās uz dzīvojamās mājas uzstādīja četras kameras, bet vēlāk pavasarī vai vasaras sākumā uzstādīja divas kameras uz saimniecības ēkas, kopā piecas vai sešas viena tipa videonovērošanas kameras, tiesa, ievērojot viņa darba specifiku, uzskata, ka viņš ir labticīgi maldījies. Ar liecinieka /pers. V/ liecībām tiesas spriedumu pamato tiktāl, ciktāl tās nav pretrunā ar citiem objektīviem pierādījumiem.

Vērtējot liecinieku /pers. K/, /pers. T/ un /pers. B/ liecības, tiesa secina, ka liecinieki par apsūdzības apstākļiem 2020. gada 11. janvārī neko liecināt nevarēja.

Tiesai nav šaubu, ka apsūdzētais /pers. D/, celtās apsūdzības norādītajos apstākļos un laikā izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas, tas ir, izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 312. panta otrajā daļā.

Apsūdzētā /pers. D/ liecības daļā par to, ka janvārī, aizbraucot pie /pers. F/pēc bērnu gultiņas, viņam bija šoferis un pats bija pasažieris, tiesas izmeklēšanā apstiprinājumu neguva.

No liecinieces /pers. G/ liecībām izriet, ka /pers. F/ mājas pagalmā iebrauca automašīna */TL marka D/*, kuru vadīja /pers. D/, kurš no automašīnas izkāpa no transportlīdzekļa vadītāja puses un atpakaļ transportlīdzeklī arī iekāpa pa to pašu pusi pie stūres un aizbrauca.

No liecinieces /pers. A/liecībām izriet, ka pirmstiesas kriminālprocesā /pers. D/ iespējamie šoferi 2020. gada 11. janvārī netika noskaidroti. Šo faktu apstiprina arī ziņojumā fiksētā informācija (lietas 30. lapa).

Savukārt videonovērošanas kameras ierakstā (lietas 13. lapa) fiksēts, ka automašīnu */TL marka D/*, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, nepārprotami vada /pers. D/.

Tiesas izmeklēšanā tika noskaidrots, ka videonovērošanas kameras /pers. F/ uzstādīja nolūkā nodrošināt sava īpašuma drošību, izvietojot informāciju, ka privātīpašumā tiek veikta video novērošana.

Tiesa atzīst spriedumā norādītos pierādījumus, vērtējot tos kopumā un savstarpējā saistībā, par pietiekamiem, lai izslēgtu saprātīgas šaubas par apsūdzētā /pers. D/ vainu viņam celtās apsūdzības apjomā un to, ka viņa vaina ir pilnībā pierādīta. Apsūdzētā vainas neatzīšana, tiesas ieskatā, vērtējama kā apsūdzētā aizstāvības pozīcija.

Novērtējot apsūdzētā un liecinieku liecības kopumā ar visiem tiesas izmeklēšanā pārbaudītiem pierādījumiem, tiesa atzīst par pilnībā pierādītu apsūdzētā /pers. D/ vainīgumu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 312. panta otrajā daļā un viņa nodarījums kvalificēts pareizi.

Nosakot soda veidu, tiesa, ņem vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. pantu apsūdzētais /pers. D/ izdarīja mazāk smagu noziegumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. pantu apsūdzētā /pers. D/ atbildību mīkstinošus apstākļus tiesa nekonstatē.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmo daļu par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli, tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Apsūdzētais /pers. D/ agrāk vairākas reizes sodīts, pēdējās reizes ar 2018. gada 21. septembra Jelgavas prokuratūras prokurora priekšrakstu par sodu pēc Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas ar naudas sodu 2 580 *euro* apmērā un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz diviem gadiem sešiem mēnešiem, kas veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu. Prokurora priekšraksts par sodu stājās spēkā 2018. gada 1. oktobrī. Ar Zemgales rajona tiesas 2022. gada 18. maija spriedumu pēc Krimināllikuma 168. panta ar sabiedrisko darbu uz 100 stundām. Spriedums stājies spēkā 2023. gada 7. martā. Līdz 2023. gada 11. septembrim nostrādājis 41 sabiedriskā darba stundu (lietas 136. lapa). Līdz 2023. gada 23. oktobrim nostrādājis 49 sabiedriskā darba stundas (lietas 140. lapa).

Pēc paša apsūdzētā /pers. D/ vārdiem šķīries, viņa apgādībā divas mazgadīgas personas, strādā zemnieku saimniecībā /Nosaukums EM/par mehāniķi un SIA */Nosaukums AA/*.

Ņemot vērā iepriekš minēto, noziedzīgā nodarījuma raksturu, tā izdarīšanas apstākļus, apsūdzētā personību un viņa veselības stāvokli, tiesa uzskata, ka apsūdzētā labošanai, lai viņš pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas un soda mērķa sasniegšanai, nosakāms sods – sabiedriskā darba veidā. Tiesa uzskata, ka ar šādu soda veidu tiks sasniegts soda mērķis, būs ievērotas sabiedriskās drošības intereses, tādējādi panākot, ka apsūdzētais turpmāk pildīs likumu un atturēsies no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, un tiks dota iespēja apsūdzētajam pierādīt, ka spēj dzīvot likuma paklausīgu dzīvi.

Nosakot soda mēru tiesa ņem vērā, ka izvirzītajā apsūdzībā apsūdzētajam nav konstatēti atbildību mīkstinoši apstākļi, bet ir konstatēts viens atbildību pastiprinošs apstāklis. Atbildību pastiprinoša apstākļa esamība liedz tiesai noteikt sodu tuvāk minimālajai robežai.

Galīgais sods apsūdzētajam /pers. D/ nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu, pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus – Zemgales rajona tiesas 2022. gada 18. maija spriedums. Tiesa uzskata, ka piemērojot daļējas saskaitīšanas principu, noteiktais sods būs samērīgs un atbilstošs izdarītajam noziedzīgajam nodarījumam.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu /pers. D/ soda – sabiedriskais darbs – laikā ieskaitāma izciestā soda daļa pēc Zemgales rajona tiesas 2022. gada 18. maija sprieduma.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 133. pantu /pers. D/ uzliekams par pienākumu pieteikties sabiedriskā darba izpildes uzsākšanai Valsts probācijas dienesta /Nosaukums AZ/ desmit darba dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētajam /pers. D/ pirmstiesas kriminālprocesa laikā piemērotais drošības līdzeklis - uzturēšanās noteiktā vietā – ir atceļams.

Jautājums par lietiskajiem pierādījumiem izlemjams saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240. pantu. Atmiņas karte, kas atdota /pers. F/ ir atstājama /pers. F/. Diski ar videoierakstiem ir atstājami kriminālprocesa materiālos.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 520. pantu, tiesa

nosprieda

/pers. D/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 312. panta otrajā daļā un sodīt viņu ar sabiedrisko darbu uz 180 stundām.

Galīgo sodu /pers. D/ saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu, pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus – Zemgales rajona tiesas 2022. gada 18. maija spriedums, noteikt – sabiedrisko darbu uz 240 stundām.

/pers. D/ saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu soda laikā ieskaitīt izciesto soda daļu – 49 sabiedriskā darba stundas.

/pers. D/ uzlikt par pienākumu pieteikties sabiedriskā darba izpildes uzsākšanai Valsts probācijas dienesta /Nosaukums AZ/ desmit darba dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Atcelt /pers. D/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā.

Lietiskos pierādījumus:

-USB atmiņas karti, kas atdota /pers. F/ – atstāt /pers. F/;

- divus DVD+R diskus ar videoierakstiem – atstāt kriminālprocesa materiālos.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas 2024. gada 16. janvārī, apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese I. Kniploka